Pregaria.cat

Entrada

Sabotatge

Per MartaF el dj., 08/06/2023 - 09:00

La destrucció de la presa ucraïnesa de Kakhovka és un crim de guerra. Fins ara, albergava una de les reserves d'aigua més grans d'Europa, però ha volat literalment pels aires. Precisament, el 5 de juny, en el Dia Mundial del Medi Ambient. Situada en un punt estratègic, no només subministra aigua a la península de Crimea a través d'un canal que ara ha quedat sec, sinó que els pagesos en depenen per a les collites i, també, la central nuclear de Zaporíjia –la més gran d'Europa, sota control rus–, perquè necessita aigua per refrigerar-se. És una catàstrofe humana i ecològica de grans dimensions perquè la presa rebentada ha negat pobles, camps i ciutats i, només a la ciutat de Nova Kakhovka, l'aigua ja hi ha pujat fins a onze metres.

Però tota aquesta inundació també ha contaminat l'aigua amb les 450 tones d'oli industrial que hi havia per al funcionament de la presa, i les mines que els russos hi havien posat també són arrossegades pel corrent i exploten de tant en tant. I davant d'aquest drama, com podem aturar-nos a denunciar que s'han superat tots els límits per a la vida humana segura i que la sobreexplotació de recursos amenaça cada cop més el futur de la humanitat? Segons els científics, la Terra està molt greu, però encara no està terminal. I això què vol dir? Que hem de continuar fent com fins ara, mirant cap a una altre costat i dinamitant la realitat com si no passés res? La destrucció d'hàbitats i d'espècies, la presència d'aerosols a l'atmosfera, l'alteració dels cicles de nutrients i la preservació del clima, de la biodiversitat i de les masses d'aigua dolça són responsabilitat nostra, dels habitants d'una Casa Comuna que hem espoliat sense pietat, sense pensar en les conseqüències. Però també, per culpa de tantes lluites fratricides que condemnen la Terra a pagar-ne un preu que no pot assumir.

Si no es produeix una transformació a temps, és molt probable que hi hagi un impacte generalitzat en el benestar humà. Per això cal escoltar el papa Francesc perquè en la seva encíclica Laudato si' ens recorda que tothom hi està involucrat: «No estem parlant d'una actitud opcional, sinó d'una qüestió bàsica de justícia, ja que la terra que rebem pertany també als qui vindran». Aquesta és l'ecologia integral que ha de guiar les nostres vides, apostant per un altre estil de vida que desplaci l'egoisme col·lectiu en el qual vivim instal·lats, com un reflex dels nostres cors buits que bateguen sense amor.